

Gent corrent

Sarah Davison

Artista. És la veu de la mare de 'Les Tres Bessones', en la versió en anglès. A més, coordina Art Solidari.

«Tinc 50 anys i la sort de fer el que vull»

ÁLVARO MONGE

Catalina
Gayà

Sarah Davison apareix corrent, carregada amb una bossa enorme i amb un dossier d'Art Solidari a la mà. Parla en català, en castellà, riu en anglès. L'entrevisto perquè coordina l'oenagé que fa una dècada va pintar amb grafitis moltes de les persianes dels comerços del Raval. Durant la xerrada apareix l'artista. Diu que li agraden els papers de dones dolentes, però riu com un personatge de comèdia i gesticula com una actriu de cine mut.

-No havia entrevistat mai algú que gesticulés tant.

-[Riu] Bé, vaig treballar vuit anys en programes infantils de la BBC i he fet moltíssim teatre infantil.

-¿Alguna cosa més?

-Sóc directora de doblatge, tinc dos grups de música, Guateque Town i Peter Loveday Band, i coordino l'oenagé Art Solidari.

-És autònoma, vaja.

-Autònoma, mare i guiri des que vaig sortir de Nova Zelanda.

-¿Era guiri a Londres?

-Sempre ho he sigut. Als 23 anys, vaig marxar de Nova Zelanda amb una motxilla. Havia treballat en un culebró que va tenir moltíssim èxit i volia veure món i tornar a ser anònima. Si has nascut a Nova Zelanda, tens fam de viatge.

-¿Es va quedar a Londres?

-Sí i vaig trobar feina a la BBC. Em va ajudar ser *kiwi* (com en diuen en anglès dels neozelandesos). Durant vuit anys, vaig treballar a *Playdays*, el programa més vist pels nens britànics fins que van aparèixer els *Teletubbies* i ens van matar. Després, vaig

«Vaig treballar a la BBC, en televisió educativa, fins que els 'Teletubbies' ens van matar»

tenir fills i, no sé com, vaig començar a tenir el rol de superdona. I sempre corria! No volia educar els meus fills en una ciutat com Londres. Volia un lloc més semblant a Nova Zelanda.

-Perdó: ¿què significa que els Teletubbies els van matar?

-¿No s'ha adonat que no parlen? Fans sons, però res més. A partir de la seva emissió, es va acabar la televisió educativa.

-Aquí és la veu de la mare de Les Tres Bessones.

-[Comença a fer la veu dels personat-

ges de Roser Capdevila]. M'encanta aquest personatge.

-I coordina l'oenagé Art Solidari.

-De fet és el que volia explicar-li. El projecte va néixer fa 12 anys quan dos artistes, Montse Blasco i Emilio López, van decidir utilitzar qualsevol forma d'art com a eina per millorar la vida dels joves en risc d'exclusió social i ho van posar en marxa al seu entorn més immediat: Barcelona.

-¿Què van fer?

-Un dels seus primers projectes va ser pintar amb grafitis les persianes dels comerciants del Raval. I van guanyar un premi! ¿Sap que per l'ordenança cívica això és impossible?

-¿Ni amb el permís dels comerciants?

-No. I és increïble! Si es pinta una persiana amb un bon grafit, els grafiters la respectaran durant 20 anys.

-Aquí s'han esborrat dibuixos de Banksy i d'Os Gemeos.

-Ho hem solucionat pintant en espais interiors. Sé que l'Administració reconeix el valor que té aquesta feina, però no podem sortir perquè ens multarien.

-¿Només treballen al Raval?

-No. A Barcelona ja hem col·laborat amb set centres. Per exemple, a la Mina hem fet tallers amb dones gitanes. Al centre Vilana, a Vallvidrera, hem treballat amb menors immigrants. A Wad Ras hem fet tallers de dansa amb dones internes. Sempre treballem amb un llenguatge artístic, sigui fotografia, grafit, música, dansa, ceràmica... A fora, hem col·laborat amb centres a Oaxaca, Mèxic.

-¿Com es finança l'oenagé?

-Per donacions individuals d'amics que creuen en el projecte.

-¿Com va arribar a Art Solidari?

-La meua germana, que vivia a Catalunya abans que jo arribés, col·laborava amb ells.

-¿També és artista?

-[Riu] Amb ella hem format Guateque Town.

-¿On toquen?

-Al circuit de bars del centre. Som un grup d'*expats* (expatriats), però ens ho passem molt bé. I és espectacle de cabaret!

-No para.

-Tinc la sort de tenir 50 anys i guanyar-me la vida amb coses que m'agraden, de fer el que vull. Sóc actriu i cantant, treballo amb la meua veu fent doblatges i amb l'oenagé donem possibilitats a altres. ≡

gentecorriente@elperiodico.com